

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1915.

Κατὰ δὲ τὸν δέκατον ὄγδον αἰ-
να ἐπανελήφθησαν οἱ ἀρχαῖαι φίλοι
σχέσεις μεταξύ Γαλλίας καὶ Τουρκίας
καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ ἀπειλούμενοι ὑπὸ
τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ρωσίας κα-
κοσημέραι ἐκλείποντες ἔχαιρον ἐπὶ τῇ

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ ΑΛΛ' ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΤΑΤΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΠΩΣ ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ Θ' ΑΠΟΦΥΓΩΣΙ ΤΗΝ ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ

Κατά την προτελευταίαν σύνοδον του Νομού. Συμβουλίου επιβλήθη ευεργετικώτατος Νόμος, ο περί συστάσεως Συνεργατικών Πιστωτικών Εταιρειών ούτινος περιλήψεις έκτενεις δημοσιεύσαμεν εν καιρώ, και περί τὰ τέλη Φεβρουαρίου δημοσιεύθησαν εν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως οί σχετικοί Κανονισμοί, ὧν συνοπτικὴν περίληψιν τῶν κυριωτάτων ἀρθρῶν δημοσιεύσαμεν ὡς᾽ αὐτὸς τότε.

Πρὸς μὴνός περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ ὁ Γεν. Ἐφορὸς πρὸς δὲ τὰ ἀνευθύνονταί οἱ αἰτῆται πρὸς συστάσιν Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Εἰταιρειῶν καὶ τὸν ἑλεγχον τοῦ ὅπου θὰ διατελῶσιν αὐταί.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ διορισμῷ τοῦ Ἐφόρου παρείδε τὸ ἀρμοδιώτατον καὶ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφερόμενον ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοιούτων εἰταιρειῶν πρόσωπον, καὶ τοιοῦτος εἶνε ὁ κ. Πέβαν, Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας.

Ὁ κ. Πέβαν ἀπὸ τοῦ 1902 ἐγένετο ὁ εἰσηγητὴς ἐν Κύπρῳ περὶ τῶν Τραπεζῶν Ραϊφάιν δημοσιεύσας καὶ περιλήψεις περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς λειτουργίας τούτων ἐκ τοῦ περὶ λαϊκῶν τραπεζῶν πρώτου πονήματος τοῦ κ. Wolf καὶ ἐργασθὲν πρὸς διάδοσιν τῆς λαμπρῆς ἰδέας παρὰ τῷ ἀγροτικῷ πληθυσμῷ καὶ ἐμετέστη ἐπισταμένως τὸ περὶ τῶν ἀγροτικῶν πιστωτικῶν εἰταιρειῶν θέμα. Ἐπεκροτήσμεν τότε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἰδέαν ἀλλὰ προεβλεπόμεν τὴν ἀποτυχίαν, διότι εἴπατε τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον, ἐργάσαμεν δὲ τότε οἱ ἄγροτοι συνεργαταί. Εἰταιρεία θὰ ἰδρύνοντο παρ' ἡμῶν, ἢ ἡ Κυβέρνησις δίδετο πρὸς τοῦτο σημαντικὰ ποσὰ ἀπὸ τῶν περισσευμάτων, συνταχθέντες πρὸς τὸ ἐν Ἀυστρίᾳ ἐπικρατήσαν σύστημα, καὶ ὁ ἡ Κυβέρνησις προσέβλεπε ἀρῶντος διὰ δημοσίων κεφαλαίων πρὸς ἰδρύσιν τοιούτων εἰταιρειῶν, αἵτινες καὶ ἠδικοκλήσαν λαμπρῶς.

Κατ' ἀνάγκην καὶ ἐν Κύπρῳ προσημειώθη ὁ σχετικὸς νόμος πρὸς τὸ ἀδυνατεῖν οὕτως καὶ αἱ γεωργικαὶ τάξεις ἔχοντι δὴ τὸ ἀσφαλέςτατον μέσον δανεισμοῦ χρημάτων ἐπὶ μακρῷ τόκῳ, ἀναλόγως πρὸς τὸς προσόδους τῆς γῆς, καὶ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν χειρῶν τῆς τοκογλυφίας.

Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ δέουσα ἐργασία πρὸς εὐρυτάτην διάδοσιν τοῦ νόμου εἰς πάσας τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας καὶ ἀντιπρὶν εἰς αὐτὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν καὶ τῶν πολλῶν ὠφελειῶν, ἃς πορεύονται ἀπὸ τούτων οἱ ἔταιροι. Ἐδεῖ δὲ τὸν νόμον καὶ οἱ κανονισμοὶ νὰ ἐκδοθῶσι κατὰ γλῶσσας καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας πάσας, νὰ παραγγελλῶσιν δὲ οἱ ἐπαγγελματίες περιεργόμενοι τὰ χωρία νὰ ἐκθέτωσι πρὸς τοὺς ἀγροτὰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ νὰ υποδείκνυνται τὰς ὠφελείας καὶ νὰ προτρέπωσιν αὐτοὺς εἰς συστάσιν πιστωτικῶν εἰταιρειῶν. Ἄλλοι ὁμῶς διὰ τὴν ἀπαιτείαν πρὸς τοῦτο εἶνε οἱ τοῦ Γεωργ. Τμήματος, οἵτινες περιεργόμενοι τὰ χωρία μετὰ τῶν ἄλλων ὁδηγῶν περὶ τῆς γεωργικῆς λαλῆς ἐπικαίρως δὲ ἐργαζομένων πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ περὶ συνεργατικῶν πιστωτικῶν εἰταιρειῶν.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις διώρῃεν Ἐφορον τῶν Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Εἰταιρειῶν τὸν κ. Πέβαν, δὲ ἀπετέλει ὁ διορισμὸς οὗτος τὴν μόνην δικαιολογίαν τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου τούτου εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γεωργίας. Ὁ κ. Πέβαν ὡς Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας δὲν εἶνε ποῦδ' εἰς τὴν θέσιν του, θὰ ἐδικαιολογῇ δὲ αὐτὴν μόνον ὡς Ἐφορὸς τῶν Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Εἰταιρειῶν, δὲ ὡς ἐν βέλῳ οἱ δὲ ἐργαζόμενοι ἐνδοκίμοι πρὸς διδόναν αὐτῶν. Διορίσας ἡ Κυβέρνησις ἐκείνων τὸν ἀποκτὸν διώρῃεν, φρονίμως δὲ οἱ ἐπικρατεῖς ἵνα ἀποτύχῃ ὁ εὐεργετικώτατος οὗτος νόμος, καὶ φοβούμεθα ὅτι τὸ διορισμὸς οὗτος τοῦτο κυρίως ἐσκόπευ.

Ἡ ἐνέργεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἀπαιτεῖ ζήλον καὶ ἐνθουσιασμόν καὶ δραστηριότητα, καὶ τρόπον εὐγενῆ καὶ φιλόφρονος συμπεριφορῆς πρὸς τοὺς ἀγροτὰς, ἵνα πάντα κέκτηται καὶ κ. Πέβαν στερεῖται δὲ ὁ διορισθεὶς Ἐφορὸς, ὅστις φοβούμεθα ὅτι θὰ μεταίωσθ' τὴν ἐφαρμογὴν καὶ λειτουργίαν νόμου ἄλλως εὐεργετικώτατον.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐλλεικνύσῃ θέλει τὴν σύστασιν παρὰ τῷ ἀγροτικῷ ἡμῶν πληθυσμῷ ὡς πλείοντα Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Εἰταιρειῶν ἢ ἀνάθεμα τῇ Ἐφορείᾳ αὐτῇ πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴ τῆς Γεωργίας, εἰς ὅσον ἐπιμένῃ εἰς τὸν γενόμενον διορισμόν, πάντως θέλει τὴν πλήρη ἀποτυχίαν αὐτοῦ.

Ὅπως δὲ οἱ φρονιμώτεροι καὶ νοημονέστεροι τῶν γεωργῶν μας ἢ μὴ διατάσσῃ νὰ ἐπαφελθῶσιν τὸν νόμον τούτων, καὶ ἂν μὴ τούτως τῆς προσοχῆς τοῦ Γεν. Ἐφόρου ἢ καταγγελλῶσιν τοῦτον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἢς διαμαρτυρηθῶσιν ὅπου δεῖ, διότι πολλὴ φοβούμεθα ὅτι θὰ προσκρούσων οὗτοι εἰς τὰ πρῶτα διαβήματα αὐτῶν.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου ἀναγράφεται ἐνθὺς ἐν ἀρχῇ:

«Ἐπειδὴ εἶνε ἐπιβεβλημένον νὰ ἐνθαρρυνθῇ ἡ γεωργία, ἡ αὐτοβελία καὶ ὁ συνεργατικὸς παρὰ τοῖς γεωργοῖς καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον νὰ γίνηται πρόνοια περὶ συστάσεως καὶ ἐλέγχου Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Εἰταιρειῶν:

Ἄρθρ. 7. Πρόσωπον ἐκλεγμένον ὡς μέλος Εἰταιρείας τοιαύτης πρέπει (α') νὰ εἶνε ἡλικίας ἀπὸ τῶν 18 ἐτῶν (β') νὰ διαμένῃ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐπιχειρησάτων τῆς Εἰταιρείας (γ') νὰ κατέχῃ ἐν αὐτῇ γῆν ἢ ὀλλυγότεραν τῶν 2 σκαλῶν (δ') νὰ εἶνε γεωργός (ε') νὰ μὴ εἶνε μέλος ἄλλης Συνεργ. Πιστωτικῆς Εἰταιρείας.

Ἄρθρ. 8. Δώδεκα ἢ πλείοντα πρόσωπα ἔχοντα τὰ ἀνωτὴ προκείμενα ἂν ἐνεργήσωσι συνδράτῃ τὸ Νόμον καὶ τοῖς κανονισμοῖς τῆς μελετωμένης Εἰταιρείας δύνανται νὰ ἀνευθύνωσιν αἰτησὶν πρὸς τὸν Ἐφορον (Registrar) ἵνα ἐγγραφῶσιν ὡς Εἰταιρεία.

Ἄρθρ. 14. Ἡ εὐθὺν ἐκαστον μέλος εἰταιρείας διὰ τὰ χρεὶα ταύτης θὰ εἶνε ἀπεριόριστος.

Ἄρθρ. 29. Μέλος τῆς εἰταιρείας μόνον εἶνε δεκτὸν ὡς ἑγγυητὴς διὰ δάνειον.

Ἄρθρ. 30. Εἰταιρεία τις δύνανται νὰ ληφθῇ δάνειον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ παρὰ τῶν Διανεμησάτων Εἰταιρειῶν ἢ ἄλλως ὑπὸ ὅρους διὰ τὸν τόκον ὃς ὡς πρόνοιαν τὸ καταστατικόν, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἢ οἱ διανεμηταὶ ἐπὶ τῷ ὅρῳ, εἰν θεωρῶσι πρόσφορον, δύνανται νὰ χορηγῶσι τοιαῦτα δάνεια.

Ἄρθρ. 32. Δάνειον χορηγεῖται μόνον πρὸς ἐπιδοκιμαζόμενον σκοπὸν σχετιζόμενον πρὸς γεωργικὴν ἐπιχείρησιν ἢ εἰς διὰ τὸν κερδῶν αὐτῆς, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ καθίστα ἱκανὸν τὸν ἀρκετὴν νὰ ἀποδῶσιν τὸ δάνειον ἢ πρὸς ἀλλοτρίαν τῆς γῆς του ἀπὸ υποθήκης ἢ πρὸς ἐκκαθάρισαν χρεὼν οἰκιστῆς τὸν ὑφισταμένον κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραδοχῆς τοῦ ἀρκετέου καὶ τῶν ἀγορῶν κληρονομίας, σπέρου, ἀροτήρων καὶ φυλάκων ἢ δὲ ἄλλους σκοποὺς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Ἀίτησις πρὸς ἐγγραφήν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ αἴτησις πρὸς ἐγγραφήν μελετωμένης Εἰταιρείας θὰ περιλαμβάνῃ τὰς ἐπομένους λεπτομερείας:

Τὸ ὄνομα τῆς Εἰταιρείας.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Εἰταιρείας.

Ἡ δικαιοδοσία τῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου διὰ τοῦ ὅπου ἄρχονται αἱ ἐπιχειρήσεις.

Τὰ ὀνόματα ἐκαστον τῶν αἰτητῶν, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν διαμονήν, τὴν ἐκτασίαν τῶν ἰδιοκτησιῶν ἀγρῶν του καὶ τὴν δηλώσιν ὅτι εἶνε γεωργός, ὅτι δὲν

εἶνε μέλος ἄλλης Συνεργ. Πιστωτικῆς Εἰταιρείας, δὲ δέχεται νὰ ἐνεργῇ συνδράτῃ περὶ Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Εἰταιρειῶν Νόμου τοῦ 1914 καὶ πρὸς πάντας τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰ καταστατικὰ τῆς μελετωμένης εἰταιρείας, δὲ ἀναλαμβάνει νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν, ὡς οἶόν τε τόχιον, πᾶσιν τῶν χρηματικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπ' ἡς διατελεῖ πρὸς τὴν πρόσωπον ἢ τὴν ὀλλυγὴν ἢ τὴν Εἰταιρείαν εἰς διὰ τῆς πληρωμῆς ἐκ τῶν ἰδίων του κεφαλαίων ἢ διὰ χρημάτων ληφθέντος παρὰ τῆς Εἰταιρείας ἐκ πάντων τῶν ὑφισταμένων χρεῶν του εἰναι δυνατόν νὰ ἀρκετῇ πρὸς πρόσωπον ἢ καθὼς ἄλλο ἢ τὴν Εἰταιρείαν, καὶ ὡσαύτως τὴν παραδοχὴν του ὡς μέλους ὅπως χαλινωγῶνται ἀπὸ τοῦ νὰ δανείζεται χρήματα ἐπὶ οὐδὲν ποσῶν πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ὅπου ἢ ἰδρύματος ἄλλου ἢ τῆς Εἰταιρείας ἂν οὐ ἐγένετο δεκτὸς ὡς μέλος τῆς Εἰταιρείας.

Ἄρθρ. 2. Πᾶσα τοιαύτη αἴτησις θὰ πιστοποιηθῇ διὰ τῆς υπογραφῆς ἢ τῆς σφραγίδος δένοντος μεμαρτυρημένης ἐκαστον αἰτητοῦ, καὶ θὰ ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Ἐφορον διὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς οικίας ἐπαρχίας, ἢ εἰς δὲ εἰς ὁ τόπος τῶν ἐργασιῶν τῆς Εἰταιρείας.

Ἄρθρ. 3. Ἐγγερίζομένης τῆς αἰτήσεως, ὁ Διοικητὴς θὰ ἀναφέρῃ πόσον εἶνε τὸ διατεθειμένον κεφάλαιον ὑπὲρ ἐγγραφῆς, τὴν πρόβλεπιν περὶ ἐπιτυχίας δανείων καὶ ἀποθεμάτων, εἰν εἶνε ἐπιθυμητὴ ἡ βοήθεια τῆς Κυβερνήσεως καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν, ἣν νομίζει οὗτος εἶν δύναται νὰ φέρῃ εἰς γνώσιν τοῦ Ἐφόρου.

Ταῦτα παραθέτομεν ὅδε ἵνα προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν γεωργῶν καὶ ἐπιθυμῶμεν αὐτοὺς εἶν ὑπάρχει ἡδὺ νόμος ἐν ἰσχύϊ, δὲ ἂν θελήσωσι νὰ ἐπωφεληθῶσι, πολλὴν ταχέως θὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν βαρέων χρεῶν αὐτῶν καὶ δὲ ἀποκτήσωσι τὴν οἰκονομ. ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, πρὸς ὅσον πολυτιμότερον, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐνημερώσωσιν αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα καὶ οἱ ἐγγονοὶ αὐτῶν εἰς αἰῶνας, ἐφόσον σωφρονῶσιν, ἐργάζονται, ἀποταμιεύωσι καὶ ἐγκρατεύονται.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Εἰταιρεία με ἔδραν τὴν Λευκωσίαν με κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α'. Ἐξουσιοδοτήσας τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειρομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὕσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐπικολοῦται τὸ ἔξαρκτον δι' ἐβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικῶν συστήματι.

Αἱ ἐβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν καὶ ἔτι πενταετίαν ὡς μέχρι τοῦδε, δηλ. κατὰ τὴν λήξιν τῆς τριετίας τὸ ἀποσπασθέν ἐκαστον καταθέτον ποσόν, ἢ θὰ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς Κύπρου ἢ θ' ἀποσπράττει εἰς ἄλλοις κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὼν θέλων ν' ἀποσπράττῃ πρὸς τῆς λήξεως τῆς τριετίας θὰ χρεὶν ὅτι 25 οἰο ὡς μετὰ τοῦδε ἀλλὰ μόνον 10 οἰο ὅτι δὲ κληρονομίαν τὸ ἀποδότην σκοπὸς καταθέτον ἐβδομαδιαίων καταβολῶν δὲ πληρώνονται εἰς ἀκέραιον καὶ ὅτι με ἐκπτώσιν 5 οἰο ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο.

Ὁ τόκος τῶν ἐβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἐκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα θὰ ἀναλογῇ ἐν ἐκάστῳ ἔτει τὸ μέρος τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπεζῆς Κύπρου» καὶ θὰ κεφαλαιοποιήται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτῃν ζήτησιν ἢ μετὰ ὁρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τῷ τόκῳ

1 οἰο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτῃν ζήτησιν ἀρχόμενον τοῦ τόκου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.	6
2 οἰο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας	6
3 οἰο " " " " " "	6
4 οἰο " " " " " "	1 ἔτος
5 οἰο " " " " " "	2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ «Τραπεζῇ Κύπρου» λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὅποιον γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέας εἰς πρώτῃν ζήτησιν ἐπὶ τῷ 3 οἰο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀναποκρίτως πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἑξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας ἐν τε τῇ Ἐσωτερικῇ καὶ τῇ Ἐξωτερικῇ.

Ὁ Διευθυντὴς

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

• ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ •

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ, (ΚΥΠΡΟΥ)

Κεντρικὴ ὁδός. Ἀγορὰ Κόκκου.

Ποῦ γινώσκοντες πρὸς τὴν ἀξιότιμον πελατεῖάν μου καὶ τὸ Σ. Κοινὸν ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας 20/2 Ἀγούστου 1914 ἐπανεληφθῇ ἡ λειτουργία τοῦ Ξενοδοχείου καὶ Ἐστιατορίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου, διακοπείσα ἐπὶ τινὰς μῆνας ἐνεκα τῶν μεγάλων ἐπισκευῶν καὶ βελτισμοῦ τοῦ οἰκίσματος αὐτοῦ.

Αἱ γενόμεναι προσθήκαι καὶ μετασκευαὶ κατέστησαν τὸ κατάστημα τοῦτο μᾶλλον εὐρύχωρον, εὐάερον καὶ καθ' ὅλα πρόσφορον.

Ἡ ἐπιπλοκή, αἱ κλινιστροφμαὶ καὶ πάντα τὰ ἄλλα χρειώδη ἀνεκτιμώθησαν. Μαγειρικὴ πιστοποιημένη ὑπὸ τῆς ἱερατικῆς ὑπηρεσίας μου ἐν τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, ὑπηρεσία πρὸς ὅσον καὶ καθαριότης ἀμεμπτος, καὶ ἡλεκτροφωτισμοὶ πλοῦσις ἀποτελοῦσι σπουδαῖα συστατικὰ εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Σ. Κοινού.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

ΠΡΩΗΝ ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΕΝ Τῷ ΑΡΜΟΣΤΕΙΩ.

λοῦμενοι τὰς ἀγαθὰς υπηρεσίας τῆς Γαλλίας. Ὁ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβης τῆς Γαλλίας ἐξουδετερόντων τὴν ἐνεργείαν τῆς Ἀυστρίας, κατάρθωνσε νὰ διατηρήσῃ τὴν Σεβρίαν ὑπὸ τὸ σκήπτρον τῆς Τουρκίας ἐπὶ τρεῖς ἔτη γενεάς, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε ἀπέβη οἷον ὁ «μέγας βεζύρης τῶν Χριστιανῶν». Αἱ διωμολογήσεις τοῦ 1740, συμπληροῦσαι τὰς τοῦ 1673, ὑπῆρξαν ἡ ἀμοιβή τῆς βοήθειας τῶν Γάλλων καὶ διαμείνουσι καὶ μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν μνημείον τῆς διαπαιδαγωγικῆς ἐπιτυχίας τοῦ Μαρκιανῶς de Villeneuve. (Σ. Σ. Κ. Φ. τὰς διωμολογήσεις κατήργησαν οἱ Νεότουρκοι ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1914). Γάλλοι ἀξιοματικοὶ ἀνέλαβον, καθ' ὃ οἱ Γερμανοὶ τῆς σήμερον, τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, δὲ δὲ Bonnevay καὶ ὁ Βαρθανός de Tott ἐργασθῆσαν ἐκθῶς ὑπὲρ τῶν Τουρκικῶν συμφερόντων. Ἄλλ' ἡ συνθήκη τοῦ 1774 ἡ συνομολογηθεῖσα ἐν τῷ Κουτσούκ-Καϊναρτζή, οὐ τὸ Τουρκικὸν ὄνομα σημαίνει «Μικρὰ Πηγή» κατέλυσε τὴν γαλλικὴν ἐπίδρασιν ἀντικαταστάσασαν ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς καὶ ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις ἐκόλωσε τὴν Γαλλίαν ἀπὸ πάσης ἐνεργείας νὰ νυμφεῖται εἰς τὰ ἀντικαταστάματα καίτοι ἐμμέσως διὰ Γάλλων μετὰ τὸν τραπέντων εἰς τὴν Ἀνατολήν διέσπειραν ἐν αὐτῇ τὴν γνώσιν τῆς γαλλικῆς γλώσσας καὶ τῶν γαλλικῶν ἡθῶν. Μετ' οὗτο δὲ αἱ Ὀθωμ. κινήσεις ἡσθαίνθησαν τὸν ὅγκον τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Βοναπάρτου. Ἄν εἶνε συνθήκη παρ' ἡμῶν, ἔγραψε πρὸς τὸ Διευθυντήριον, τὸ νὰ ἀποπειρώμεθα τῆς διατηρήσεως τῆς Τουρκικῆς αυτοκρατορίας. Ὁφείλομεν νὰ παραστήσωμεν μάρτυρας τῆς πίστεως αὐτῆς ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἡμέραις. Ἡ δὲ συνθήκη τοῦ Κόκκου Φόρμου τῷ 1797 κατέστη τὴν Γαλλίαν ὁμοῦν γείτονα τοῦ Σουλτάνου διὰ τῆς αὐτῇν παραχωρήσεως τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐνδιαφερόμενοι ἡμᾶς πολλὴν μίλλον ἡ ὁλόκληρος ἡ Ἰταλία ὁμοῦ λαμβανόμενῃ, ὅς ἔλεγε ὁ Βοναπάρτος, συμπεριελθὼν ὁ δὲ αὐτὸς δὲ εἰς αὐτὰς τὸ Βουθρωτόν, ἡ Ἀρετα, ἡ Βόνιτσα, καὶ ἅπασαι αἱ πόλεις καὶ κτήσεις τῶν Βενετῶν ἐν Ἀλβανίᾳ πρὸς νότον τοῦ κ. λ. π. τοῦ Δοῦν. «Ἐστρεψε δ' ἡ μέγας Γάλλος κατὰ τῆς ἰδιόφρουσιν ἀποστολὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ δύο ἀπόστολοι τῆς γαλλικῆς ἐν Ἑλλάδι διοικήσεως, οἱ ἀδελφοὶ Σιεργιάνοι καὶ ὁ Καρναῖ (Καρναῖ ἐν Κορινθίᾳ Ἑλληνικῇ ἀποικίᾳ) ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐπὶ σκοπῷ τῆς διὰ τῆς φήμης αὐτοῦ, περιβεβλημένοι ἀποστολῇ τοῦ μὲν ἐπιστημονικῆν τοῦτο δὲ πολιτικῆν, κατὰ τὸ προκείμενόν ἐθος τῶν ἐν τοῖς νέοις χρόνοις ὑπουργῶν τῶν ἐξωτερικῶν. Δὲν ἔλαμψε δὲ καὶ ὁ θύλος τῆς ἀναφερόμενος εἰς τὸν νικηφόρον στρατηλάτην. Ἐλλήνες ἡ φιλοδοξίαντες ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἦτο ἀεὶ μετὰφρασιν τῶν δύο Ἑλλήνων λέξεων καλὸ μέρος καὶ ὅτι κατὰ ταῦτα ἦτο διήγεν ἀπόγονος τοῦ αυτοκρατορικοῦ οἴκου τῶν Βασιλέων Ἰωαννινοῦ Ἡεροφάνους τῶν.

Ἡ Ρωσσία ἦτο τεταραγμένη ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας τῶν προσληπτῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐνεργειῶν τῆς Γαλλίας, καὶ δὲν ἐπέβη ὁ δὲ ἰσχυρὰ γαλλικὴ προστασία ἐπὶ τῶν χριστιανῶν τῆς Τουρκίας ὑπὸ τῆς Γαλλίας τεθῇ ἐν μέσῳ ὡς φραγμὸς τῶν ἰδίων αὐτῆς σχεδίων.

Ἡ δὲ Βρετανία περιπεπλεγμένη εἰς ἀγῶνα περὶ τῆς καὶ ὑπάρξεως τῆς ναντίον τῆς Γαλλίας προσήθεν εἰς τὴν Ρωσοτουρκικὴν συμμαχίαν, κατ' ἀκολούθῃ δ' ἐπὶ τῆς, ὡς εἶδος, ἡ ἀπώλεια τῶν Γαλλικῶν κτήσεων καὶ ἡ κητευστικὴ τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορίου ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Οὕτως αἱ μὲν Ἰόνιοι Νῆσοι κατελήφθησαν ἐκ τῶν Ρώσων καὶ τοῦρκων, οἱ δ' ἐν τῇ Ἀνατολῇ γαλλικοὶ ἐμπορικὸι οἴκοι ἀπώλυσαν.

Διὰ ταῦτα ἡ Γαλλία, ἀρχομένη τοῦ Ἀρκίου ἐνάντιον αἰῶνος, δὲν ἦτο πλέον ἡ φρουρὴ τῆς Ὀθωμ. Αυτοκρατορίας. Ὁ Β

«Ελπίζω δὲ νὰ βοηθῇ ἐπὶ τέλους οἱ
ἡ σύνταξις, ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ διοίκη-
σις τοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ μὲν ἄνετη
θεάτοιο ἀπὸ πάσης ὁμοσφαιρῆς ζήτησις τοῦ

Καὶ ἔξ ἡ ἀνά	15—16
Μίσιοντος ἐν τῷ α ἡ ἀνά	8
Φιδέδες ἐν τῷ α	8

ὁδομίαν ἠθέλησεν ὁ υπάλληλος
οὕτως γὰρ δώση προσοχὴν εἰς δια-
μαρτυρίας τῶν προσφύγων, θεω-

Πληροφορίες παρὰ τῇ Διευθύνσει
τοῦ «Κυπρ. Φύλακος».

κη στολή και υπό τα ἐμβλήματα των μουσικῶν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Φρουρᾶς, βαίνουσα - βραδέως, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν ἐξέδραν τοῦ Παλήρου.

